

[Skjerbæk.]

over for dem, der falder ind under den. Det gælder jo en hel Del af Bestemmelserne. Jeg vil gerne sige til Lovforslagets § 6 og § 7, som handler om den Hjælp, der skal ydes fødende Kvinder, at der kunde vi ønske, at man fik undersøgt, om der er Mulighed for at indrette en billig og rimelig Moderskabsforsikring, saaledes at man ikke blot kan hjælpe de Kvinder, som har et lønnet Arbejde uden for deres Hjem og maa opgive dette Arbejde paa Grund af Fødselen, men at man ogsaa kan komme de gifte Kvinder uden selvstændigt Erhverv til Hjælp.

Til § 12 vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det er den Regel, der gives om, at „naar en Invalidereventynder overgaar til at oppebære Aldersrente, beholder han dette Tillæg“ — Invalidetillægget nemlig. Personlig har jeg megen Sympati for denne Bestemmelse. Jeg synes, det er vanskeligt for Invalidereventynderne at forstaa, at fordi de bliver saa og saa gamle, faar de pludselig en Mulighed for at klare sig med et mindre Beløb end det, de har faaet tilstaaet. Det ligger jo saaledes med Invalidereventynder, der overgaar til at blive Aldersrentevidere, at de alligevel er Invalidere og derfor kan man med Rette sige, at de er noget ringere stillet end de almindelige Aldersrentevidere.

I § 14 er der foreslaaet en Forhøjelse af det Beløb, som haves til personlige Tillæg, fra 5 til 7½ pCt. Vi mener ikke, vi kan gaa med til denne Forhøjelse, der er, om jeg saa maa sige, in blanco. De Udgifter, man derved kommer ind paa, er vel begrænsede af den samlede Aldersrentes Størrelse, men vi er bange for, at Bestemmelsen alligevel giver Adgang til at yde en hel Del ud over det almindelige.

Saa vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger om Forslaget til et nyt Stykke 6 til Folkeforsikringslovens § 40. Det er Bestemmelsen, der tager Sigte paa at yde Hjælp til Opførelse af billige Boliger til Aldersrentevidere. Jeg er klar over, og det samme gælder mine Partifæller, at der her foreligger et alvorligt Problem: det er, især i de store Byer, blevet vanskeligt for de gamle at skaffe sig Boliger til rimelig Pris, men vi synes, at det er en usystematisk Fremgangsmaade, naar man foreslaar dette som et Led i Folkeforsikringsloven; thi der er jo ikke her længere Tale om Tilskud til de enkelte aldersrentevidende, men om Tilskud til Kommunerne til særlige Foranstaltninger. Hvis man ser paa de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og som skal begrunde denne Regel, saa vil

man ogsaa se, at Forslaget er fremkommet fra Aarhus, og at de Oplysninger, der er indsendt, er fra København, medens der slet ikke er Oplysninger om, hvorvidt Problemet ligger paa samme Maade andre Steder. Det er sandsynligt, at der er en Række, særlig af de store Byer, hvor Problemet ligger saaledes, men det er dog et Spørgsmaal, om det er nødvendigt derfor at give en helt almindelig Bemyndigelse til alle Kommuner til at yde et saadant Tilskud som her foreslaaet.

Jeg kan imidlertid sige, at vi gerne vil overveje dette Problem, men altsaa i Princippet vilde mene, at det skulde løses ved Hjælp af en særlig Lovbestemmelse. Vi mener yderligere, at hvis Staten vil hjælpe paa dette Omraade, saa skal der ikke hjælpes som her, ved at man tager en Del af Udgiften over Aldersrenten. Derigennem vil jo en væsentlig Del af Udgifterne komme til at belaste Refusionsforbundet. Vi vil mene, at det vilde være rigtigere, hvis der skal ydes Hjælp hertil, at lade Staten yde Hjælpen direkte, naturligvis under Kontrol fra Statens Side med Hensyn til de Foranstaltninger, der skal iværksættes.

Jeg kan ikke undertrykke et lille Hjerteresuk, for Bestemmelsen indfører jo en ny Statskontrol med en hel Mængde Anliggender, som jeg for mit Vedkommende gerne saa lagt noget mere selvstændigt i Kommunernes Haand, end Tilfældet er efter det Forslag, som foreligger. Men det er jo — man kan sige desværre, eller man kan glæde sig over det, alt efter som man er indstillet — en almindelig Tendens i Øjeblikket, at mere og mere lægges ind til Centraladministrationen; man kan næsten bruge det Billede, at Danmark er ved at udvikle sig til en eneste stor Kommune. Men vi vil altsaa mene, at skal der ydes Støtte her, bør den gives gennem en særlig Lov og af Staten. Yderligere vil jeg gerne sige, at hvis man skal hjælpe her, var det efter mit Skøn rimeligt at aabne Adgang til ogsaa at yde Hjælp til filantropiske Stiftelser, der skaffer billige Boliger til gamle Mennesker. Der vil sikkert være en hel Del af disse Stiftelser, der vil være i Stand til at skaffe yderligere Boliger, og som er i Stand til at administrere dem fuldt forsvarligt, men dog billigere, end de offentlige Myndigheder kan gøre det — der er som bekendt den Hage ved offentlig Administration, at den jævnlig er dyrere end privat. Naturligvis maa der være et Tilsyn med Opførelsen af saadanne Boliger, naar det sker ved en privat filantropisk Institution, men det er jo ogsaa Mening, at der skal være en saa-